

[Elisabeth Bruun Olesen]

»Kan ministeren – med henblik på en re- vurdering – bekræfte, at miljøstyrelsens op- hævelse af indsigelse over for lokalplanen for grunden mellem de to særligt forurenen- de virksomheder Dumex og Sadolin Maleva- rer er sket på et sagligt forkert grundlag?»

Begrundelse

Den tidligere miljøminister har på et spørgsmål nr. 846 fra Mikael Waldorff 10. juni 1982 (Folketingstidende sp. 9473) oplyst, at miljøstyrelsen på grundlag af kommunens oplysninger ophævede sin indsigelse mod boligbyggeri på grunden mellem de to særligt forurenende virksomheder Dumex og Sado- lin Malevarer.

Det forekom på det tidspunkt uforklarligt, hvilke oplysninger der kunne være tale om, da der før som nu »er enighed mellem magi- stratens 5. afdeling og miljøstyrelsen om, at gennemførelse af det omhandlede lokalplan- forslag er betænkeligt alene ud fra en forure- ningsmæssig vurdering« (citater af skr. fra MS til 5. afd. af 6. august 1982).

På et møde 8. juli 1982 mellem miljøstyrel- sen og repræsentanter for magistratens 5. afdeling blev det imidlertid klart, at de my- stiske oplysninger stammede fra et brev fra overborgmesterens afdeling dateret 22. juni 1981 – et brev, som hverken 5. afdeling eller byplan- og trafikafdelingen tidligere var gjort bekendt med. På mødet bekræftede miljøsty- relsens direktør, at det specielt var dette brev, som havde ført til ophævelse af indsi- gelsen. I brevet står bl.a.: »Da forholdene for så vidt angår Dumex nu anses for tilfredsstil- lende...«, mens 5. afdeling 22. juni 1982 skr- iver til miljøstyrelsen: »Magistratens 5. afde- ling har, som det fremgår af sagen, hele tiden næret betænkelighed ved gennemførelsen af lokalplanforslaget på grund af risiko for jævnlige gener fra de to virksomheder for de nye boliger. På denne baggrund må magi- stratens 5. afdeling fortsat anbefale, at lokal- planforslaget ikke vedtages.«

Men hvorfor vælger miljøstyrelsen at læg- ge større vægt på brevet fra overborgmeste- rens afdeling end på udtalelserne fra Køben- havns kommunes miljømyndighed, og hvor- dan kan miljøstyrelsen give grønt lys for bo- ligbyggeri, samtidig med at den erklærer sig enig med den kommunale myndigheds vur- dering?

Besvarelse (9/11 82):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøsty- relsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Indledningsvis kan der henvises til den tidligere miljøministers svar af 21. juni 1982 på spørgsmål nr. 846, stillet af M. Waldorff (VS).

Det fremgår heraf, at miljøstyrelsen har lagt vægt på de oplysninger, som Køben- havns kommune under sagens behandling er fremkommet med.

Det forhold, at magistratens 5. afdeling efterfølgende har givet udtryk for en anden opfattelse, har miljøstyrelsen ikke kunnet inddrage i sagsbehandlingen, idet kommu- nens skrivelse af 22. juni 1981 ikke samtidig er tilbagekaldt.

Da miljøstyrelsen således i overensstem- melse med almindelig praksis har lagt kom- munens oplysninger til grund for sin sagsbe- handling, er der således ikke tale om at miljøstyrelsens ophævelse af indsigelsen overfor lokalplanforslaget er sket på et sag- ligt forkert grundlag.«

Spm. nr. S 138

Til *industriministeren* (3/11 82) af:

Barsøe-Carnfeldt (UP):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at der ydes statsstøtte til udviklingsprojekter som helhed, når der ikke samtidig ydes stats- støtte til markedsførings- og salgssiden på de enkelte projekter?»

Begrundelse

Den nuværende form for støtte, som fin- der sted i forbindelse med udviklingsprojek- ter, kan i mange tilfælde være utilstrækkelig, idet man synes at overse den afgørende vigtige afsætning af produkterne som et naturligt forudsættende og sammenhængende element i en total udviklingsopgave.

Det er mindst lige så vigtigt – og vanske- ligt – at sælge et projekt som at udvikle det. Af en eller anden grund er statens støtteord- ninger til virksomhedernes afsætningsled op- bygget usammenhængende.

Eksportkonsulentordningen og udstillings- ordningen virker salgsmæssigt indirekte og